

Beogradske Novine

Br. 109.

BEOGRAD, srijeda 24. aprila 1918.

Izlaze: dnevno u jutro, ponedjeljkom poslije podne.

Pojedini brojevi:

U Beogradu i u krajnjem zapadnoustju od 1. kr. četa po cijeni od	10 helera	U Beogradu i u krajnjem zapadnoustju od 1. kr. četa za bojem i čitavu poštu	2-50
U morariji	12 helera	U morariji	3-
U inozemstvu	3-	U inozemstvu	4-50

Oglas po cijeniku.

Jedinstvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje preplate Topličin venac broj 21. Telefon br. 25.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38. Telefon broj 245.

Godina IV.

RATNI IZVJESTAJI

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera

Kb. Beč, 23. aprila.

Nema osobitih dogadjaja.

Načelnik glavnog stožera.

Izvještaj njemačkog vojnog vodstva

Kb. Berlin, 23. aprila.

Zapadno bojište:

Na borbenim frontovima bila je djelatnost ograničena na pokazdo življku i artiljerijsku borbu i mjestična pješadijska preduzeća. Engleska pješadija bila je aktivna naročito između Lenza i Alberta. Svuda su odbijena izviđačka odjeljenja, koja su na mnogobrojnim mjestima napadala na našu liniju. Uzalud je neprijatelj pokušao, da povrati jakim snagama zemljište, izgubljeno 31. marta kod Avelayske šume i da se obadvije strane druma Bourin-court-Avela i dokopaju pruge sjeverno od Alberta. U više juriša uz mnogo gubitaka izgubio je i zarobljenika.

Na ostalim frontovima nije se dogodilo ništa značajnije.

U posljednja dva dana strušeno je 30 neprijateljskih letjelica.

Poručnik Bücker zadobio je svoju 22., a poručnik Menhoff svolu 25. pobedu u vazduhu.

Makedonski front:

Između ohridskog i prešanskog jezera i sjeverozapadno od Bitolja topnička borba i borba s mrima. Njemačka odjeljenja su zapadno od Makova udarila protiv francuskog položaja. Bugarske čete su suzbile južno od dojranskog jezera engleske dijelimične napade. Zarobljen je nekojko Engleza i Francuza.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff

Vladivostok.

Iz izvora, koji se za sada ne da tačno provjeriti, stiže vijest, da Japanci pod pritiskom boljševika počinju napuštaći svoje kolonije u primorskim krajevinama amurske oblasti. Ma da ova vijest izgleda više no sumnjava s obzirom na slabost boljševika, koja gotovo isključuje mogućnost vojničkog otpora protiv Japanaca, to joj ipak treba počloniti najveću pažnju kao simptomatičnoj pojavi za dogadjaje, koji se sada razvijaju na daljnjem istoku. Dok su saveznici Japana i srušili bili zauzet u velikom njemačkom ofenzivom na evropskom kontinentu, a dok je i četvorni savez najvećim interesom pratito tok dogadjaja u Francuskoj, koji predstavljaju početak konačne odluke, tokijski su političari ugrabili priliku, da u najvećoj tišini iskrcaju trupe u Vladivostoku. Kao povod za ovaj korak poslužilo im je tvrdjenje, da je tobož u Vladivostoku ubijeno nekoliko japanskih podanika, tako da se akcija prema svom spoljnjem izgledu svela na jedan „incident“, kao što ih je Japan

Privremeno zatišje u borbama na zapadu. — Amiens pod topovskom vatrom. — Pripreme za nov udarac.

već u više maha vješto iskoristio u svojoj politici. No londonski političari ipak su odmah opazili u čemu je stvar. Odmah su tražili i dobili od Japana ustupak, da se japskom ekspedicijonom odredu pridruži i britanske trupe, pa su tako vrlo energično stali kontrolisati rad svoga podlog saveznika.

Jasno je kao dan, da najnoviji dogadjaji u ruskoj istočnoj Aziji nisu ništa drugo nego li prvi korak u ogromnoj plački, na koju se sprema Japan. Mikadova carevina neće baš ni pedja zemlje vratiti od posjednutog zemljišta, u koliko je ne bi na to nateralja kakva vojnički nadmoćnija sila. U skorom će vremenu Japan, a čim bude došao zgodni čas za to, anektovati cijelu primorskiju oblast od ušća rijeke Amura do Vladivostoka. Tada bi japsko more stvarno bilo uokvireno sve samim japanskim zemljишtem. Rusija pak, kojoj je Japan u prkos tajnog ugovora od 1916. godine okrenuo ledja, čim je skrhana kao moćan vojnički i politički činilac, biće od toga časa svojim azijskim posjedom odsečena od mora, jer su jedina pristaništa, koja su potpuno ili djelimično slobodna od leda kao i krajnja stаницa sibirske željeznice u tudjim rukama. U isto vrijeme Japan postaje važnom, gotovo odlučujućom silom azijskog kontinenta. Politički utjecaj Japana u Kitaju i njegov prijredni značaj za sibirsko zaledje sve će nanoći potحرaviti.

Između ohridskog i prešanskog jezera i sjeverozapadno od Bitolja topnička borba i borba s mrima. Njemačka odjeljenja su zapadno od Makova udarila protiv francuskog položaja. Bugarske čete su suzbile južno od dojranskog jezera engleske dijelimične napade. Zarobljen je nekojko Engleza i Francuza.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff

Između ohridskog i prešanskog jezera i sjeverozapadno od Bitolja topnička borba i borba s mrima. Njemačka odjeljenja su zapadno od Makova udarila protiv francuskog položaja. Bugarske čete su suzbile južno od dojranskog jezera engleske dijelimične napade. Zarobljen je nekojko Engleza i Francuza.

Pri toj novoj konstelaciji stvari za objektivnog je posmatrača naročito interesantno držanje, koje je japanska imperija zauzimala prema svojim saveznicima u toku svih političkih manevra, koji su uviđeni služili jednom te istom cilju. Kada je Rusija po japanskim pojmovima kao saveznik bila izgubila svaku vrijednost, Japan se dobro glušnjenim lažnim odusevljenjem baclo u naručje sporazuma. Poravnajem, koji je zaključio novembra 1917. godine sa Sjedinjenim Državama, Japan je sebi obezbijedio prividno dezinteresovanje washingtonske vlade u istočno-azijskim pitanjima, a da pri tome u stvari nikada ne smetne s umom, da su Amerikanci i dalje najveći surarnici Japana na Tomom Okeanu. Tako se isto objašnjava i žestoki otpor washingtonskih političara protiv japanske intervencije u Sibiru. No u Tokiju su i onako u naprijed računali sa tim otporom, pa su se radi postizanja svoga cilja poslužili sredstvom, koje ih do sada gotovo nikada nije izdalo naime poslužili su se britanskom diplomacijom. Udrženjem napornima posložio je Engleskoj i Japanu za rukom, da bar u toliko uvjere Wilsona o potrebi namjeravanog koraka, da je on bar odustao od otvorenog otpora protiv te intervencije. Razumije se, da bi se jako varao onaj, koji bi mislio, da

Engleska za tu svoju uslugu nije tražila kakve bilo kompenzacije. Danas se još neda razabrat, u čemu se sastoje te kompenzacije. Za sada je jasno samo to, da je Engleska onog istog časa, kada su prve japanske trupe stigle nogom na azijski kontinent, prisupila sličnoj akciji u Evropi. Tako ima valja ocijeniti englesko ugnjezdavanje na bijelom moru u sjevernoj Rusiji i na murmanskoj obali, jer time britanska Imperija dobila u svoje ruke glavnu izlaznu kapiju ruske trgovine iz sjeverne Rusije i zapadnog Sibira, a jednovremeno joj se pruža prilika da eksplatiše ogromna bogatstva u državu u arhangelskom kraju.

To u tim se dogadjajima, koji se razvijaju u glavnom neopušteno ogleda politika, što je Japan i Engleska vode prema svom bivšem savezniku. Ta sada Amerika još stisnuta zubi stoji po strani i grančljivim interesovanjem gleda zamku, što ih jedan drugome spremaju temi tobožnji prijatelji. Okupacija Vladivostoka japanskim i engleskim trupama predstavlja uvertiru za dogadjaje, koje će ranije ili docnije zamijeniti evropski rat.

Odlučni dani na zapadu.

Pripreme za nov udarac.

Kb. Berlin, 23. aprila.

U "Deutsche Kriegszeitung" piše: Nasuprot nemčnosti naše vrhovno vojno vodstvo pokazuje upravo olimpijski mir pobedioca. Pod neprestanim ugrijavanjem neprijatelja može vojno vodstvo birati mjesto i vrijeme za budući udarac. To mu također daje mogućnosti, da kao i do sada ovaj udarac tako pripremi, kako bi što manje imalo svojih žrtava, umjesto da mora bržu pobjedu iskupiti većim žrtvama, bržim prodiranjem bez dopune u materijalu, bez dovlačenja artiljerije preko osvojenog zemljišta.

Frančuzi podnose najteže žrtve.

Kb. Berlin, 23. aprila.

"Tägliche Rundschau" piše u svome večernjem izdanju od 22. t. m. ovo: Četiri nedjelje je vodjena borba protiv neprijateljske rezerve, a glavni teret mortal je u sponzori Francuzi. Francuzi su bila primorana na velike žrtve, jer bi i sama pri prodoru jednog kralja najviše pretrpila. Neuspjehom engleskog vojnog Francuzi su uvršteni u katastrofu. I glavno zapovjedništvo generala Foch-a neće više biti u stanju da u toj stvari doneše kakve promjene, jer Foch nije više slobodan u svojim odlukama, nego mora sa svojim rezervama da lihta sa jednog ugroženog mjestu fronta na drugo.

Unutrašnji nemir nisu je ostavljali; dvoboje između sreća i razuma neprekidno je trajalo. Greh! Da li je to greh? Šta da čini sa sobom? U smrt! Užasno! Ta toliko je volela život... volela moga.

Primita je njegovu ljubav i strahovala.

Znali su da je nepremostiv ambic između pesnika i mase i ishvatali su gorko svu tragiku pesničku za životu, u društvu.

Veliko uzajamno prijateljstvo dobijalo je drugi oblik, šta su dani i meseci više prolazili. Prijateljstvo je postalo ljubav, ljubav veliki bol, a bol je dušno neprekidno stradanje. On joj je često govorio da taj bol ne bi došao ni za kakvo zadovoljstvo ma kakvo ono bilo pozitivne vrste.

Primita je njegovu ljubav i strahovala.

On nije bio slobodan...

Znala je kakve užasne posledice može povući za sobom njihovo nesrećno osećanje, znala je u ostalom ono što se tako strašno i odigralo dočinje...

Osećala je da je rastanak preko svega neizbežan i da će posle njega nastupiti hladna praznina u duši i po dnu njenje ljubavi plivaće očajanje i užas. Očajavala je. Tu je bila tragedija njenog razočarenja.

On je pogadjajući osećao kakvo saznanje pohodi nju. I počinjali su umatrašnji razgovori... mučni, dugi i teški. Krv i srce govorili su jedno, razum drugo. Trebalо se nositi u koštar sa obojima. Mučna igra!

Voleo je mladu pesničku vratomne mladosti, nesredjenog duha i

ideja, voleo je toliko taj strasni bajronski temperamenat. Verovao je u nju.

A ona mu je prilazila kao traženo sreća... kao davno nedoslovanoj ljubavi. Prilazila mu je sa strasnom željom, da voli i da bude voljena i uime velike ljubavi da prinese sve.

Unutrašnji nemir nisu je ostavljali; dvoboje između sreća i razuma neprekidno je trajalo. Greh! Da li je to greh? Šta da čini sa sobom? U smrt! Užasno! Ta toliko je volela život... volela moga.

On je prvi učio lepoti, poeziju, svemu što diže nad malim i niskim, a oboje su bili deča života kojima je određeno da u njemu upoznaju svu žestinu strasti.

On tajnovit! Dubok sa jednim većim saznanjem, da sve podjednako vredi: ljudi i život... ništa!

Sva njegova poezija i prostrana mu duboka duša, imali su jednu veliku ideju koja je sve obuhvatala: ipak svi svi su srušeni, i svih zadovoljstava, i svih uživanja koja pruža život ne zaboravlja ono jedno — smrt!

A ona je bila mlada, ispunjena neshvatljivom snagom života. Plamnila je u njoj krv i celo srce navrešće u obrazu. Pa ipak dočeka ga mirno, odmereno. No njegovom pogledu, kojim duša gleda, nije moglo to umaci.

Uđe u mjenu sobu, nadje je samu. Ona mu pruži ruku i on je uze u obe svoje i stiže. Zadržaće oboje...

— Hajdem! Iz sobe koja nas davi, napolju je sunce, sreća... hajdem!

Dnevno u jutro, ponedjeljkom poslije podne.

Mjeseca preplaća:

U Beogradu i u krajnjem zapadnoustju od 1. kr. četa po cijeni od	10 helera	U Beogradu i u krajnjem zapadnoustju od 1. kr. četa za bojem i čitavu poštu	2-50
U morariji	12 helera	U morariji	3-
U inozemstvu	3-	U inozemstvu	4-50

Oglas po cijeniku.

Jedinstvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.

Uprava i primanje preplate Topličin venac broj 21. Telefon br. 25.

Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38. Telefon broj 245.

Podmornički rat

Bilans za mjesec mart.

Kb. Berlin, 23. aprila.

U mjesecu martu potopljeno je ukupno 689.000 tona neprijateljskih brodova. Prema tome je brodovski prostor, koj sporanumu stoji na raspoređenju za svjetsku trgovinu, samo ratnim mjerama od početka rata smanjen sa okruglo 16.496.000 bruto tona.

Načelnik admiralskog stožera mornarice.

</div

Najgorje je naše zlo, koje vodi svoje poreklo od stvaranja radikalne stranke, što je partija istaknuta nad državom. Ima u svetu raznih država, ima raznih oblika vladavine, ima čak i partizanstva, ali ga nijedno nema u tolikoj meri, a najmanje da ima toga da je partija i partijski interes preći i jači od države i državnog interesa, kao što je bio slučaj u Srbiji, za vreme svemoći radikalne stranke, i kao što je sada sa Srbijom u izgnanju.

Kad je u pitanju partijski interes, prestaju svi obziri, svi zakonski propisi i svi moralni obziri. Otuda je kod nas i poteklo nepoverenje u državnu vlast i izbegavanje dužnosti prema državi. Masa naroda vidi, da onaj koji je malo istaknutiji u vladajućoj stranci ima veliku slobodu kretanja, koja se kosi sa državnim interesima i postojanjem zakonima. Za njega ne važi ni zakon o porezi kao za ostali svet, već plaća kad mu je zgodnije, policijske vlasti su prema njemu nemoćne, na sve strane tma povlastice i u opštini i kod državnih vlasti. Partizani gledaju da se na svaki način izvuku iz neprijatnih i težih obaveza i dužnosti koje im država i društvo nameće, i onda kod mase sveta ubiju ugled i poverenje prema državi i prema nepristranosti zakona, koji treba da za sve podjednako važe. Kad se ovako učini prodor u zakone, onda svaki gleda da se time koristi, i otuda je za Srbiju lepo priličio izraz razgradjena zemlja.

Zbog toga su pojedini partizani mogli da se tako osile da ne fernaju vlast u zemljama, kao zloglasni pop Mišić i mnogi drugi njemu podobni u raznim krajevinama Srbije. To su bile formalne dahiće, koje su činile što im se žudi i što im interes diktira. Partizanstvo je, kao što rekosmo bilo sve-moćno i jače od države.

Gospodin L. Ž. je ispričao ovaj primer: Za vreme rata bio sam u jednoj varoši u unutrašnjosti baš u doba kada je najvećna besnina pegavim tifusom ostale zaraze. U našu varoš beše poslat jedan francuski sanitetski major da uguši zarazu. Jedan od prvih mera, koju je on bio preduzeo, bila je da se odvražava što veća čistoća. Zato je nadređeno desinfekciju varoši, čišćenje katafana, krečenje nužnika, i t. d. Ni jedna od ovih mera nije se mogla izvršiti, jer se niko od glavnih i ugleđenih gradjana nije htio povinovati naredbi, a kad je francuski major pitao sreskog načelnika, što ne kažnjava gradjanе, ovaj je odgovorio da nesme jer to učinilo bi ugleđenoj privjesci vlasti.

Luka Čelović, načelnika Vildovića i advokata Đoke Karajovanovića, koji je došao iz republikanske demokratske zemlje, učiđio se i krsio, kako vlast nema toliko moći da jednu potpuno opravdanu, neophodnu i opštetskorisnu mjeru ne može da izvede.

Takvi primera ima na stotine, i nema valida čoveka u Srbiji, koji nije imao prilike da svakoga dana posmatra takve pojave. Tako je bilo u svima oblastima državne uprave.

Kako je nekad bilo u slobodnoj Srbiji, isto je tako, čak i gore, u sadašnjoj Srbiji na strani.

Radikali imaju svoje organizovane klubove u svakome mestu. To im je bila prva briga po prelasku iz Albanije, pošto su ti klubovi posredničke radnje za nameštanje na dobra mesta, izradjivanje dijurne i izvlačenje iz vojske. Tako je u svima mestima: u Parizu, Marselju, Nici, Ženevi i svuda,

Kad dodješ u Paris, ako hoćeš ma što, moraš prvo da zakucas na vrata kompe radikalnom agentu. U Parizu je srpska kolonija dosta velika, a veliki je i broj zvaničnih kancelarija. Na čelu je poslanstvo, u komu je pored poslanika Vesnića i činovnika našlo uhiđenja i mnoštvo Pašićevih ljubimaca. Tu su razne individue, kao na primer radikalni kortež Bajić, koji se natresa na svakoga, ko nije preporečen od radikalnog partijskog kluba. Veliku vlast ima vojni izaslanik, propali ministar vojnih Dušan Stefanović, takodje Pašićev ljubimac.

U Parizu je šef za izbeglice profesor Svetolik Radovanović, koji je udao čer za jednog propagatora grčkog gospodina, te je i ovaj takođe dobio uhiđenja u srpskoj delegaciji. Tako pored tista, koji prima platu i pored nje mesečni dodatak od 1500 franka, i ovaj Grk grize srpskih 500 franka mesečno. Srpska vlada, koja je „površavala“ sve druge brige, stigla je da za ovog Grka izradi u Atini oslobođenje od vojske. Pašić u ostalom same stvari i radi. On je svog rođenog sina ne samo izvukao iz vojske, nego ga čak postavio (kao džaka) u Parizu na zgodno mesto od 300 franka mesečno, kako bi mu olakšao raskalaš život da ne padne na njenog sirota kesu, jer se načne mnogo istrošio meseča Januara, plaćajući troškove za pompe znu svadbu svoga „dobrog“ sina, koji se oženio sa jednom Grkinjom. Možete reći, da Pašić nije kriv, što mu sin nije dobar, ali može li se braniti od toga, što ga je ne samo oslobođio od vojske nego bacio još na državnu kasu. To je najodvratniji primer nemoralna i pljačke. Ona nije čudo, što Pašić izvlači iz vojske sinove svih radikalnih poslaničkih i agenata i trpa ih u poslanstvu sa dobrim dodatcima.

„Stručni“ politički pomoćnik Radovanović je zloglasni Vasa Aleksić. Od ovakvih individuala, koje su u crno zavile krajeve, u kojima su nekad agovali, zavisi sudbina nesretnih srpskih izbeglica na strani. Kao da su naročito birani, svud su na vlasti naši među našim, svakako za to, što su im se poverile najgorje stvari za Izvršavanje. To poneki put priznaje i po neki čestit pošteni radikal. Ali ono što je na vrhu, sve je jednako.

Po kafanama drže se često i stanci i konferencije, na kojima se obično isteruju partijski računi. Tu je junak dana advokat Čeda Kostić — opet jedna individuala, koja nešto znači u poslednjim danima radikalnog carstva.

U Marselju je finansijsko radikalno carstvo. To je radikalni vlasti Luka Čelovića, načelnika Vildovića i advokata Đoke Karajovanovića, koji dele zajmove. Zajmovi se dele prema preporukama radikalnih klubova. Spisovke pravi odbor, a odobrava ih Stojan Protić.

Takvi primera ima na stotine, i nema valida čoveka u Srbiji, koji nije imao prilike da svakoga dana posmatra takve pojave. Tako je bilo u svima oblastima državne uprave.

Kako je nekad bilo u slobodnoj Srbiji, isto je tako, čak i gore, u sadašnjoj Srbiji na strani.

Radikali imaju svoje organizovane klubove u svakome mestu. To im je bila prva briga po prelasku iz Albanije,

pošto su ti klubovi posredničke radnje za nameštanje na dobra mesta, izradjivanje dijurne i izvlačenje iz vojske. Tako je u svima mestima: u Parizu, Marselju, Nici, Ženevi i svuda,

iskustva verovala u sve... čini mi se da je tad bolje bilo! —

Dugo je još govorila. On je slušao pitanja i odgovore njenе duše, a kad je svršila, on počeo da joj razrešava načina i teška pitanja, koja su joj bila svest. Iznesio joj je duboke i jednostavne odgovore veličkih estetičara i pesnika. Pozivao se na dragog mu Ničea i Sopenhauera i druge filozofe metafizičare, što su je nestakom najviše i mučilo. — Znam, odgovarala mu je ona, od nas jedino zavisi, hoćemo li imati poezije i u životu. U životu ipak ima mnogo poezije. Ta sam je život ideal umetnosti, uzvikuju svi estetičari sa Guyanom.

U dugoj i otmenoj diskusiji našlo je veće. Ono čarobno, neodoljivo prolećne veće, kad se na sve strane širi miris ljepovog cveta i kad jedino srećni pesnik slavui, svojom pesmom zanosi do zaborava. Nikad više i jače nisu osetili da su tako blizu jedno drugom. On je voleo tako mladu, strasnu, neoskrnjaljenu životom i ludinom... on je želio. Ona je to osećala i ako joj on to nikad do sad nije rekao. To je silno uzbudjivalo. Znala je što je on, znala je da nije slobodan. Oboje su sagorevali a nisu mogli sagoreti.

Veće je padalo sa onim nostalgičnim proletarijum sutočan, i kad se svim predmeti ugasiše u večernjem žaru, spušta se senke i lobavljale laskim i providnim oblakom.

Neodoliiva čar večera savladjavala je. Činilo im se da se stvari preobražaju, da svako drvo, žbun i kamen dobita poeziju. Sve je lebdeće u nekoj nežnoj i mekoj lepciji, a ukras svega bila je njihova ljubav. Čutali su osećaj neki nemir. To je govorila krv u

Blagojeviću, Milanu Ojordjeviću, Lazi Markoviću, Dobri Mitroviću ili Tomiću. Po njihovim naredbama postupa i policitska delegacija i konsulat, pa čak i vojne vlasti. Kad koga treba izvući iz vojske, onda ga Crveni Krst upućuje, po rešenju radikalnog kluba, u Tupon kao kurira s naročitim preporukom i taj se uvek vraća. Školovaniji ljudi od ugleda i časti, koji nisu hteli prodati svoju savest i upisati se u radikalce, izbacivani su na ulicu i oglašavani su za vojne begunce, i ako za vojsku nikada nisu bili sposobni.

Eto gazdovanja, poštenja i pravde radikalne! Da je tako, svaki se može preko svojih kartom uveriti. Ali to nije sve. Sotni je kruna svega.

St. V. J.

Traže se

Društvo Urvogena Krsta u e. i k. vojnog glavnog gubernija za Srbiju poziva novčane imenovane lice radi primanja novca, da se javi ako su u Beogradu lično sa legitimacijom (prijavnom listom), inači da posluju svoju tačnu adresu i označi najbližu poštu, koja prima novac uputnicom.

I. Zastupniku blagajnika društva Crvenoga Krsta u e. i k. vojnog glavnog gubernija, te je i ovaj takođe dobio uhiđenje u srpskoj delegaciji. Tako pored tista, koji prima platu i pored nje mesečni dodatak od 1500 franka, i ovaj Grk grize srpskih 500 franka mesečno. Srpska vlada, koja je „površavala“ sve druge brige, stigla je da za ovog Grka izradi u Atini oslobođenje od vojske. Pašić u ostalom same stvari i radi. On je svog rođenog sina ne samo izvukao iz vojske, nego ga čak postavio (kao džaka) u Parizu na zgodno mesto od 300 franka mesečno, kako bi mu olakšao raskalaš život da ne padne na njenog sirota kesu, jer se načne mnogo istrošio meseča Januara, plaćajući troškove za pompe znu svadbu svoga „dobrog“ sina, koji se oženio sa jednom Grkinjom. Možete reći, da Pašić nije kriv, što mu sin nije dobar, ali može li se braniti od toga, što ga je ne samo oslobođio od vojske nego bacio još na državnu kasu. To je najodvratniji primer nemoralna i pljačke. Ona nije čudo, što Pašić izvlači iz vojske sinove svih radikalnih poslaničkih i agenata i trpa ih u poslanstvu sa dobrim dodatcima.

A.

Broj 7640 Ajdačić Kosta, nadz. fabr. duv.; 7642 Aksentijević Ljubomir, carin. reviz. u penz.; 7644 Aleksić Dušan, čin. drž. gl. kontrole; 7643 Aleksićev Miljko, carin. reviz.; 7645 Andjelić Mileva, udova penzionera; 7646 Andjelić Mileva, čin. m. fin.; 7832 Andjelković Gjorgia porodica, tipografija; 7647 Arsić Katarina, čin. monop.; 7599 Arsić Milorad, sresk. čin., Umka; 7639 Avramović Nastas, nadz. fabr. duvana;

B.

Broj 7648 Badnjevac Mileva Svetiša K., supruga pores. čin., Stepojevac; 7651 Badžović Nikola, učit. gimnaz., Kučanovo; 7649 Bajić Milan, čin. u penz.; 7650 Baludžić Katarina, čin. poljopriv. min.; 7893 Barjaktarević Draga, učit.; 7807 Basurović Ivan, bolničar; 7653 Bogdanović Ilija, pošt. posluž.; 7654 Bogdanović Milan, pošt. kontrolor u penz.; 7655 Bojičić Jefka, raden. markarn.; 7879 Božić Svetozara porodica, posluž.; 7600 Branković Milana R. porodica, svešt., Vr. čin.; 7880 Branković Sima, polic. čin.; 7658 Brzaković Milan, posluž., univerz.; 7598 Bugarčić Jelena, Bogaljica, srez. gročanski okr. beogradski;

C. C. i C.

Broj 7650 Božić Štefka, posluž. sanit. služ. sanit.; 7803 Cvetanović Cedomir, služ. mlin. fin.; 7878 Cujic Živka J. porodica, rez. pporučn.; Pečani; 7876 Čavčić Dimitrije, današnji Št. i k. vojnog glavnog gubernija za Srbiju, načelnika Vildovića i advokata Đoke Karajovanovića, koji dele zajmove. Zajmovi se dele prema preporukama radikalnih klubova. Spisovke pravi odbor, a odobrava ih Stojan Protić.

Broj 7836 Danilović Aleksandra porodica, prakt. knjigovod.; 7670 Dežić Milan, carin. čin.; 7876 Dimić Jovana porodica, svešt., nadz. febr. duv.; 7701 Dimitrijević Dragut, sl. mon.; 7672 Dimitrijević Gjorge, svešt. kapet. u penz.; 7703 Dimitrijević Jovan, nadz. fabrike duvana; 7675 Dobrić Marko, služ. Skupštine, Staro Crkvena 50; 7678 Dunđerski Mihajlo, čin. monop.; 7837 Dušić Svetozara porodica, artil. pporučn., Umčari; 7813 Gjorgjević Angelina, raden. drž. stamp.; 7882 Gjorgjević Dimitrija porodica, vojn. krojača, Gimnaziska 30; 7679 Gjorgjević Gaja, križač duv.; 7680 Gjorgjević Jovan, služ. P. gimnaz.; 7681 Gjorgjević Milan, okruž. upravn. u penz.; 7814 Gjorgjević Nikola, svešt. ekonom., Užice; 7682 Gjorgjević Ruža Jovana, profesora,

El-Abasi iz Zmula i nekog pastira, njeđovog zemljaka. Evo kako ga jedan pariski list saopštava:

— Kako ste sa zdravljem, vi pod vašim čergama? pišta sveštenik.

— Ne mož bolje biti, odgovara pastir. Samo da nije onaj kobac, znaće... onaj što ste ga vi pripratili i jako voljeti...

— Pa što je s njim?

— Ništa, crk' je!

— Steta, zaista! A, šta mu bi?

— Prejeo se mesom.

— Prejeo se mesom?! A od kud mu toliko?

— Vaša četiri konja...

— Moja četiri konja!?

— Da, da, oni su krivi. To jest vaši konjušari, koji su ih gonili da cito dan vuku vodu, pa od umora počrkalii,

— Na što im toliku vodu?

— Bože moj! Da gase vatru.

— Vatru?! A šta je gorjelo?

— Izgorjela je skoro polovina našeg sela.

— Polovina?! Sta reče?! Sto mi to prvo nisi kazao? Ko podpali?

— Vaši momci.

— Moji momci?! S čime?

— S buktinjama.

— Do dživala! Šta su htjeli s ujedinja?

— Nosili su ih-pri sprovođu vaše majke.

— Je l' moguće, mati mi umrla?!

A ti razvezao o kopcu, konjima, vatri i drugim budalaštinaima, i to onda, kad sam izgubio najveće blago ovog svijeta. Onda, reci mi, bar, od čega je umrla?

— Od jake ljubomore.

— Ljubomore?! Moja mati! A zašto?

Kosmaška 87; 7815 Gjorgjević Tasa, nadz. stov. duv.; 7883 Gjorgjević Živana porodica, trgov.; 7838 Gjurašinović Sime porodica, prakt. knjigov.; 7839 Gjurić Dragiša, manevrista

U mjesto pomena — za beogradsku srotninu.

Gospodin dr. Mihajlo Sušaković, liječnik iz Beograda, priložio je preko sirotinskih odjeljenja opštine grada Beograda za beogradsku sirotinu svotu od 150 kruna u mjesto šestonedjeljnog pomena svojoj supruzi Mariji, kao svoj prilog za beogradsku sirotinu.

Traži se porodica.

Porodica Alekse Gjurgevića, starog 80 godina i umrlog u Čegledu, potrebno je da se javi sudskom odjeljenju opštine grada Beograda, radi izvjesnog važnog saopštenja.

Dnevne vijesti

Za prosvjetu naroda.

Primam: „Narodna Zaštita ratnih penzionera i siročadi“ (u Zagrebu, Markov trg broj 3), postigla je dosada tako lijepe uspjehe, osobito na polju socijalno-karitativne djelatnosti, da se je veći broj mogućnika našao ponukanim, taj mjesecnik preplatiti iz svojih sredstava za pojedinim bolnicama, knjižnicama, invalidima i siromašnije slojeve. Tako piše jedan plemeniti barovatelj među imim i ovo rječi: „Narodna je Zaštita tako valjan, tako dobro i savjesno uređivan časopis, sa tako bimanim i zdravim štivom, da bi ju trebalo raširiti među sve slojeve našega naroda, napose u one krugove, gdje se bol boluje uslijed teških današnjih prilika. To nijesu mrtve stranice, nego živa riječ, koja hteće, pobudjuje, koja olakšava i podaje nađu utjehi, spasu i olakšanju. S toga rado dajem 200 K., da se taj list što više proširi i učvrsti“. — Ovaj lijepi čin hravatskoga domoljuba zaslužuje priznanje i naslijedovanje.

Dosadio joj život.

Ne mogući dobiti od matere pristanak, da se uđa za H. V., uzele je 17-godišnja Danica Paić arsenik, a onda je skočila u Ibar. Ona je doduše spašena iz vode, ali je 17. o. m. umrla kod posljedice trovanja.

Istorijski kalendar

Na današnji dan, 24. aprila (po novom) 1877. godine prešle su ruske trupe granicu, i to u Evropi preko Rumunije, a u Aziji u Jermensku. Time je počeo šesti rusko-turski rat, u koji su stupile sa ruske strane i Rumunija, a dočinje i Srbija, dok Crna Gora nije ni prekidala ratovanje, započeto 1876. godine. Kavkaska vojska pod komandom velikog knjaza Mihaila zauzela je 17. maja na juriš Ardahan, pa je opkolila Kars, ali je poslije uspjeha, što ga je Muftarsa 25. juna izvojewao kod Sevina, morala privremeno opet napustiti opsadu. Na balkanskom su ratiju Rusi 27. juna 1877. godine kod Zimnice izvršili prelaz preko Dunava, a 7. jula zauzeli su Trnovo; 13. jula prešao je general Gurko preko Balkana i posjao je proslavljeni klanac Šipku. Sada je nastao niz krvavih borbi oko Plevena (Plevne). 20. jula napao je ruski general Šilder-Suldner ovo utvrđeno mjesto, ali ga je Osman-paša odbio, pa je zauzeo i grad Lovac. 30. jula izvršiše udružene vojske generala Kridenera i Sahovskoga novi napad na Pleven, koji takodje nije imao uspjeha. U isto je vrijeme general Gurko, koji je već bio prodru u Rumeliju, morao da se povuče na klanac Šipku. No ni Osman-paša u Pleven ni Mehmed-Ali-paša, čija je vojska držala liniju rijeke Lomu niješ iskoristio situaciju, a Sultan-paša uzalud je satirao svoju vojsku neprestanim neuspješnim napadima na ruske položaje na klanac Šipku. Za to su vrijeme Rusima stigla znatna pojačanja, a pored njih se pred Plevenom našla na okupu i glavna snaga rumunske vojske. Poslije bombardovanja, koje je trajalo nekoliko dana, poveći su 11. septembra udruženi Rusi i Rumunji opšti južni na plevensku utvrđenju. Na krušku zauzele su trije generala Skobeljeva nekoliko sanaca, a Rumuni zauzeli su na nož čuveni grivčki redut. Rusi i Rumuni imali su toga dana šesnaest hiljada ljudi izbačenih iz etroja. No sutra dan, dvanaestog septembra povratili su Turci protivnapadom skoro sve izgubljene sančeve. Sada su operacije pre Plevenom povjerene generalu Totlebenu, koji je dotele bio general gubernator u Vilni. Sada je Totleben tek započeo opsadu Plevena u pravom smislu te riječi i prekinuo je Osman Paši svaku vezu sa Sofijom. Posljednji put pokušao je Osman-paša 10. decembra 1877. god. da se proteže u pravcu Vidina, ali su Rusi i Rumuni ranije bili izvješteni o pokušaju i odbili su ga; poslije toga kapitulirao je Osman-paša, pošto je 143 dana brano Pleven. Za to vrijeme i na "aziskom" se bojištu rata sreća konačno bila preokrenula u "korist" Rusa. 15. oktobra 1877. god. izvojewali su odlučnu pobjedu na Aladža-dagu, a 4. novembra potukli su Turke na Devetku. 18. novembra pak zauzeli su na juriš tvrdjavu Kars. Zahvaljujući voćnim operacijama srpske vojske u pravcu Pirov-Sofiju preuzeo je Gurko krajem decembra etropoljski Balkan i zauzeo je 8. januara 1878. godine Sofiju. Zatim su se u dolini rijeke Marice spojile tri ruske vojske: vojska generala Omerka,

središnja vojska, koja je 9. januara bila zarobila tursku vojsku na Šipku i rusku vojsku sa Loma. Udržane ruske vojske pobjedile su 17. januara 1878. godine posljednju tursku vojsku kod Plovdiva, zauzele su 22. januara. Jedino gotovo bez borbe, a 29. januara izašle su kod Rodosta na mramorno more. 31. januara zaključeno je primire u Jedrenu, ali kad je engleska flota ušla u mramorno more, ruske su prethodnice nastupile do pred sam Carigrad, pa je 3. marta 1878. godine u carigradskom predgrađu San-Stefanu zaključen mir, čije su odredbe pozname, a kojim je Srbija vrlo malo dobila. No Engleska je protestovala protiv San-Stefanskog mira i tražila je njegovu reviziju. Da bi se izbjegao evropski rat sastadoše se sile na kongres u Berlinu, čijim je odlukama Srbija priznata potpuno nezavisnost državom, a uvećana naščinom, pirotskim, vranjskim i topičkim okrugom. Ratni troškovi stali su Rusiju nekih 500 milijuna rubala, a mrtvih ranjenih i umrlih od bolesti i rana na evropskim bojištima bilo je 172.000. — 24. aprila 1891. godine umro je u Berlinu maršal grof Helmuth Moltke načelnik pruskog glavnog generalštaba za vrijeme ratova 1864., 1866. i 1870.—71. godine. Grof Moltke rođen je 26. oktobra 1800. godine u Parchim u Pomeraniji. Pošto je kratko vrijeme služio kao časnik u danskoj vojski prešao je 1822. godine u prusku vojsku. 1832. godine preveden je u general-štab, 1835. godine postavljen je u Turku kao instruktur. Na istoku probavio je do 1839. godine, pa je za to vrijeme propotovao skoro sve krajeve tadanih evropske Turske i male Azije, o čemu je dao i interesantnih vojno-putopisnih bilježaka. Učestvovao je i u ratu, što ga je vodila Turska protiv pobunjenog Mehmeda Alije. Vrativši se u Njemačku Moltke je 1848. godine postavljen za načelnika štaba četvrtog korpusa. 1858. godine postavljen je za načelnika pruskog glavnog general-štaba, 1866. godine za predsjednika komisije za zemaljsku obranu. Umro je kao što rekonsmo na današnji dan 1891. godine. Osim pomenu nog svoga putopisnog dijela sa istoka pisao je još i druga djela vojne, geografske i memoarske prirode.

Čuvaj se tuberkuloze!

(Pouka i savjeti).

Statističkim podacima je dokazano, da se bolest pluća (tuberkuloza, jeftitika, sušica) za posljednjih desetinu godina prije ovih ratova naglo širila u Srbiji i da je vrlo veliki broj života nemilosrivo kosišta, naročito živote mladijih ljudi i djece. Državni sanitet je i u tom pogledu, istina, vršio svoju dužnost, ali su ga razne okolnosti sprječavale da postigne što stvarnije uspjehe u suzbijanju i širenju te strašne bolesti, ili da, što je više moguće, bar ograniči njene žrtve. To je dalo povodu, da se prije nekoliko godina, prije ovih ratova, po primjeru u drugim državama, obrazuje u Beogradu, za ciljev Srbiju, „Društvo za suzbijanje tuberkuloze“. Odmah u početku svoga rada to je društvo steklo priličan broj članova iz svih građanskih redova, imalo je svoj stan u Beogradu i sva potrebna uređenja u njemu. Prvi blagotvorni rad tog društva nalazio se u vrlo opštinom i razumljivom objašnjuvanju postaja i jačanja i širenja plućne bolesti, u savjetima, na koji se način može svaki sačuvati od napada te bolesti, kako svaki onaj, u čijem se tijelu bolest već nalazi, treba da provodi svoj dnevni život i najzad, kako tu bolest treba i lječiti, jer i ako je ona i teška i duga, njoj i pak i ma i lječka.

Mi smo sa koristili tim opštinim upustvinom pomenuog društva, i ovdje ćemo ih, u daleko užem okviru, ali ipak u stvarnoj cjelini, saopštiti našim čitaocima, jer su ona, naročito u ovom ratnom vremenu, svakome po jednom i potrebna i korisna, a upuštva su izvedena tako razumljivo, da ih svaki može vrlo lako vršiti u interesu svome, svoje porodice i cijelog društva.

Sta je tuberkuloza? — Tuberkuloza je najrasprostranjenija bolest na svijetu; ima je svuda na zemlji i može svakog da zarazi. Od tuberkuloze bolesuju ljudi i domaće životinje. Svaki dio čovječjeg tijela može da oboli od tuberkuloze, ali najčešće i najradije tuberkuloza napada naša pluća i onda se ona zove još i jeftitika ili sušica.

Tuberkuloza je najsrbitostnija bolest na zemlji; od nje umire svijet više nego li ma od koje druge bolesti, više nego i od kolere. Samo u Srbiji od tuberkuloze umire svake godine prosječno 10 hiljada a u samom Beogradu oko 800 lica, a broj oboljelih od tuberkuloze se računa obično deset puta više.

Od cijekupnog broja umrlih između 15 i 60 godina svaki treći od prije, umro je od tuberkuloze.

Tuberkuloza je zarazna bolest i proizvod je jedna vrlo mala klica

(gljiva ili bakterija), koja se samo kroz uveličavajuće staklo može viditi. Ove klice žive i može se samo u tijelu bolesnog lica; izvau njih klice tuberkuloze se nalaze najviše u ispljuvcima (i izmetima) tuberkuloznih bolesnika.

Kad se ovi ispljuvci nalaze na vlažnim ili od sunca zaklonjenim mjestima (n. p. u stanovima), onda klice tuberkuloze mogu u njima da žive šest mjeseci od prije; ali kad se ispljuvci osuše i u prahu pretvore, tuberkulozne klice mogu još dosta dugi da ostanu u životu i s prašinom da lete po vazduhu. Samo kad su ispljuvci izloženi sunčanoj toplosti, onda klice tuberkuloze brzo ugmu, jer se ispljuvci na suncu brzo suše. Dakle sunce ubija klice.

Osim sunca klice tuberkuloze ubijaju još ključala voda, jak cedj, sve kiseline i druga desinfekcione sredstva (karbolna kiselina, lizol i t. d.).

Klice tuberkuloze mogu se još naći u mlijeku (i od mlijeka spravljrenom: siru, maslacu, kajmaku i t. d.), mesu tuberkuloznih goveda, koje nam služe kao hrana.

Bilo da uđemo vazduhi koji sadrži u sebi klice tuberkuloze, bilo da se hranimo mlijekom i mesom tuberkuloznih životinja, mi se možemo zaraziti tuberkulozom. Prema tome svaki od nas je izložen zarazi tuberkuloze. Utvrđeno je, da svako četvrti ljudi na svetu nosi, i ne sumnjujući, u nekom svom organu veći ili manji broj tuberkuloznih klice; ove klice u većini slučajeva ne čine skoro ništa svome dočinju, ali kod mnogih one čekaju samo zgodnu priliku da izazovu bolest. Na taj način se objašnjava pojave tuberkuloze kod izvjesnih lica, koja su dotle izgledala sa svim zdravim.

S toga je dužnost svakog od nas da stupa u otvorenu borbu sa ovim nevidljivim i tako opasnim neprijateljem. Ako je svijest pojedinaca o cilju i dužnosti u životu dovoljno razvijena, onda se ova borba mora lako i brzo撕uti. Na taj način se objašnjava pojave tuberkuloze kod izvjesnih lica, koja su dotle izgledala sa svim zdravim.

Kako postaje tuberkuloza? — Da tuberkuloza postane potrebno je, prvo, da klice tuberkuloze prodire u naše tijelo, tu da se primi i počne da klija. Dva su glavna puta, kojim klice tuberkuloze mogu da prodri u naše tijelo, a to su organi za disanje (naša pluća) i organi za hranjenje (stomak, crijeva).

Kroz pluća klice tuberkuloze prodri u naše tijelo pomoću vazduha, koji uđemo.

U vazduhu dospijevaju klice obično iz osušenih ispljuvaka, koji se prilikom rada ili kretanja po podu (n. pr. čišćenja, trešenja, pajanja, u opšte kakovog jačeg potresa u kući) troše, u prahu pretvoravaju i po vazduhu raspravljaju. Svaki klijelički prašine, koji se poslije takvog rada obično po našim kućama vidja, može da nosi sobom i po neku klicu tuberkuloze, samo ako je u kući bilo jektičavih ispljuvaka.

Klice tuberkuloze mogu da leti po vazduhu i bez prašine. Kad bolesnik kašiće ili kada je jasno govori, ili se smanje, on može sa sitnim kapljicama ispljuvaka, koje obično tom prilikom iz njegovih usata izleću, da izbaciti i klije.

Svakako, ko se desi blizu takvog bolesnika, ili u sobi u kojoj s prašinom ili bez nje lete klice tuberkuloze, taj će sigurno pri disanju da unese u svoje organe za disanje pored vazduha još i klice tuberkuloze. Izvan kuće tuberkuloza se ne premesi vazduhom.

Kroz organe za hranjenje (stomak, crijeva) klice tuberkuloze ulaze u naše tijelo pomoću hrane. Hrana može samo s pojavom da se uprije u klicama tuberkuloze, bilo od ispljuvaka, bilo od ruku jektičavih ljudi, a može biti zaражena, kad proističe od bolesnih životinja, kao mlijeko i meso. Bilo da hrana nije čista, bilo da nije dobro i skup, a ni prečena, mi možemo s njom i klicu tuberkuloze da unesemo u naš stomak i crijeva. Od zaraženog mlijeka je ubijen, a drugi smrtno rana. Broj osoba, koje su na prijedlog biskupa i partijskih vodja položile zakletvu na otpor protiv vojne obaveze, ovi se već sad na tri milijuna.

KRV U IRSKOJ.

Tri milijuna Iraca položilo zakletvu za borbu protiv vojne obaveze.

(Naročiti brzoljub "Beogradskih Novina")

Berlin, 23. aprila.

Krajem ove nedjelje polazi Kühlmann zajedno s Burianom radi pružanja pozovora u Bukureš.

REZULTATI PODMORNIČKOG RATA.

Berlin, 23. aprila.

Wolfffov red utvrđuje, da je mjesecni gubitak neprijatelja u brodovima iznosi 689.000 bruto, registriranih tona, a to iznosi godišnje gubitak i tak od 48%. Po njemačkim zvaničnim podacima imalo je ukupno neprijateljsko brodovlje 1. januara 1918. godine manje od 20 milijuna bruto registrovanih tona zapremine.

KRV U IRSKOJ.

Tri milijuna Iraca položilo zakletvu za borbu protiv vojne obaveze.

(Naročiti brzoljub "Beogradskih Novina")

Köln, 23. aprila.

Po jednoj vijesti „Kölnische Zeitung“-a iz Berlina u Irskoj je već strah bio je pretjeran. Revolver je ipak samo slučajno okinuo i mi prema tome žalimo preteški gubitak supruga i oca, ali nema još strašnije tragedije nego što je ova.

Ona je uporno gledala u njega tako da on nije imao hrabrosti, da joj protiviti rečne.

„Vjerujte u to, ako možete, želim vam, da to bude utjeha za vas.“

„To je hoće“, kličnu ona odlučno, „hoće i ja vjerujem, da nemam nikakve odgovornosti za nesreću što se desila. Ta kako bih inače mogla da je živjeti?“

On je čutao i nekako željno gledao u vrata. Kada je ona to opazila, zadrhata je joj usne.

„I suviše sam već dosadila svojim žalopojama“, promrmlja ona. Još malo,

pa će naći moja majka, a vi biste htjeli otići. Nije bilo pametno od mene, što sam vas molila za ovo naše objašnjenje; nismo imala pravo da vas uznemirujem u vašoj tuzi.“

Nemojte to reći, uzviknu on, usprav

CIJENE OGLASIMA:

Osmna jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje 10 helera
 Pripisano: Petina jednog milimetar, retka (70 mm široko) staje 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
 Mali oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

BERLITZ METODA

za učenje
njemačkog jezika sveska I 7—, II 8—
francuskog jezika sveska I 7—, II 8—, III 12—
engleskog jezika sveska I 7—, II 8—, III 12—
talijanskog jezika sveska I 12—, II 12—
ruskog jezika sv. I 12—
Mogu se dobiti u Knjizi "Napredak"
Beograd, Knjaz Mihajlova 9,
1116-VI

Dentistu F. B. Brili

— Beograd.
Makedonska ulica broj 5.
(do pošte)
„Amerik. specijalista“.

"ZUBE" vještacke u zlatu i u kaučku samo se u mom ateljeu izrađuje po najboljem originalnom američkom stilu. Primam od 8—12—12—8. Nedjeljom od 9—11.

104

ZUBNI LJEKAR

Hristina Orlušić
Beograd, Terazije br. 9.
1. sprat.

Ord. od 9—12 prije podne.
i od 3—6 posljive podne.

Vještacki zubi u zlatu i u kaučku, sve vrste plombi, vajanje zuba bez bola, — lečenje i izlaženje zuba. 36228-1

Kupovine i prodaje.

Prodaje se
1 bijeli dječji krevetac dobro pčuvan, dvojno kolica, dužinom 180 cm. Upitati u radnji Cvjetka Anastasijevića trg. Vuka Karadžića 8. 36542-2

Kupujem
svu robu, koja pada u branžu slaktarsko-porculansku. Javiti se u Sabornoj ulici 62, gospodji Ani Stajner. 36553-2

Treba mi
kaca i rakische burad razne velicine u velikom broju. Ponude na administraciju pod šifrom "V. 915." 36539-2

Čilimove pirotiske
kupujem i plaćam dobro. Moni Levil, Knez Mihajlova ulica 19 (Passaz). 36551-2

Zbog odlaska
prodajem jedan orman za već, jedan mali sto, jedan krevet, jedan stendžak sa čunkovima, jedan žutiči cipela i druge piltke cipelle kao i druge stvari. Može se vidjeti od četvrtka po podne u Makenzijevu ulici 20. 36575-2

Na prodaju
nacionalna garnitura sa ogledalom i jedan pasci sto. Svetosavska ulica 83. gornji sprat. 36589-2

Namještenja.

Traži se
valjana mladja žena za stalnu službu. Prijavit će se prije podne od 9—12, Jovanova ulica 81, parter. 36561-3

Prodavačica i pokućar
Vještica prodavačica sa znanjem njemačkog ili mađarskog jezika i vrijedan pokućar, potrebljujući odmah delikatesnoj poslastičarskoj radnji Dušana Todorovića, Terazije. 36551-3

Potrebujem sposobnog

Trgovničkog poslovodju

vještog njemačkog korespondenca. Početna plata 200—250 K mjesecno. Adresa u upravi pod Živakom, "Poslovodja" 924". 36590-3

Traži se
djevojka od 16—17 godina ili mladja žena za sav kućevni posao osim kuhanja. Plata dobra i hrana. Javiti se u Gimnazijsku ulicu 53. 36586-3

Traži se
učitelj ili učiteljica za osnovnu nastavu srpskog jezika. Pismene ponude na njemačkom jeziku slati administraciji pod znakom „Jezik 922.“ 36586-3

Gospodja — činovnik
na 10-godišnjom praksom u kancelariji, znanjem njemačkog, srpskog, francuskog i češkog jezika, svršenom trgovčkom školom, dobrim rukopisom, vješt u pisani su masini, traži za nekoliko časa dnevno sporedno odgovarajuće zanimanje. Ponude slati pod „Sporedno zanimanje 921“, na administraciju ovog lista. 36579-3

A-8033

KORESPONDENCIJA.

Jovanu Premoviću, Geneva. Molim poradite, da mi se šalje novčana pomoć, da bi se mogao izdržati sa mojom porodicom. Bio sam činovnik opštine skopljanske, od imanja nemam nijedne ništa. Nikakvog rada nemam, te tako živim nevjolično. Nikakvu pomoć nisam dobio do danas. Novac poslati na adresu moje sestre: Maga Kotarčević, Wiener-Gasse 6, Kos, Mitrovica. Blagodara Ljuba Površi, bivši činovnik opštine skopljanske. A-2025

Jovanu Premoviću, Geneva. Moj sin Danilo R. Nikolović, rodom iz K. Mitrovice, kao vojnik XI pjesadijskog pučaka otišao je sa srpskom vojskom i nikako se ne javlja, kod kuće je ostavio mene, staru majku, oca starog 70 godina, ženu i djetete staro 3 godine. Siromašni smo, od imanja nemamo nijedne ništa, star i nesposobni za rad živimo u nevjolično, pa vas ljepe molim gospodine, poradite da nam se poslje novčana pomoć. Unaprijed blagodari. Stana Nikolović, Numan Elendi, ul. 22, K. Mitrovica. A-8033

Gospodja — činovnik
na 10-godišnjom praksom u kancelariji, znanjem njemačkog, srpskog, francuskog i češkog jezika, svršenom trgovčkom školom, dobrim rukopisom, vješt u pisani su masini, traži za nekoliko časa dnevno sporedno odgovarajuće zanimanje. Ponude slati pod „Sporedno zanimanje 921“, na administraciju ovog lista. 36579-3

A-8033

CIJENE OGLASIMA:

Osmna jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje 10 helera
 Pripisano: Petina jednog milimetar, retka (70 mm široko) staje 40 helera
 Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
 Mali oglasnik: Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

A-8033

A-8033